ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΛΑΒΑ καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύω τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἀγαπητέ κ. Συμπολίτα,

Μὲ λύπην εἴδομεν εἰς τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν στήλην σας νὰ περιλαμβάνετε τὴν 31) 3)1965 σχόλιον ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι δῆθεν δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν Θείαν Μετάληψιν ἐπειδὴ, παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν τοῦ Καραβάλου.

Διὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀτόπως καὶ ἀβασανίστως πολλὰ ἐγράφησαν, πολλὰ παραδόξως ἠκούσθησαν, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἐδημιούργησαν παρεξηγήσεις καὶ πλάνας. Αὐτὸς ὁ κατ' ἐξακολούθησιν διασυρμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν καὶ ἡ ἔμμεσος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρῶν κ. κ. Κωνσταντίνου πρέπει κάποτε νὰ λάβῃ τέλος, ὄχι διότι μᾶς ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ διότι ὀφείλω ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀλήθειαν. Πρόκειται περὶ ὀφείλου. Κύριος οἶδε πόθεν προσεγομένου καὶ διὰ ποῖα ὀφείλη. Οὐδέποτε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κωνσταντῖνος ἔδωσε ἀφορμὴν ἐγκλήσεις εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν Θείαν Μετάληψιν εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν παρέλασιν τῶν ἁρμάτων τοῦ Καραβάλου. Ἐὰν εὑρέθησαν ἕνας ἢ περισσότεροι ἐξομολόγοι, οἱ ὁποῖοι εἶξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ μὲ προσωπικὰ κριτήρια συνέστησαν εἰς ὡρισμένους πιστοὺς ὁλιγοήμερον ἀναβολὴν λήψεως τῆς Θείας Κοινωνίας, δὲν σημαίνει ὅτι τοῦτο ὑπῆρξε γενικὸν μέτρον καὶ μάλιστα «καθ' ἱστορίαν».

Ἕκαστος ἐξομολόγος ἔχει ἴδια κριτήρια καὶ ἐμπνεύσει τοὺς θείους κανόνας μὲ ἀλαθόφραν τὴν χριστιανικὴν του συνείδησιν. Οἱ ἀσκηταὶ ἐξομολόγοι, θὰ σᾶς εἶναι γνωστὸν πόσον αὐστηροὶ εἶναι, ἔναν τι ἡμῶν τῶν ἐφημερίων τῶν ναῶν, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν ἐκ τοῦ πλησίον μὲ τὸ ποίμνιόν μας. Ἂς σταματήσῃ λοιπὸν ὁ θόρυβος καὶ αὐτὴ ἡ δυσφημιστικὴ ἐκστρατεία ὡρισμένων ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν καὶ δὴ ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πιεχανωνιῶνται, Ὑπάρχει ἔλλειψις ἀγάπης εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὄχι παρεξηγήσεων. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν τοῦ μᾶς δώσατε τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ σᾶς συγχαίρομεν διότι καὶ σεῖς αὐτὴν ζητεῖτε.

Μὲ εὐχὰς

ΝΙΚ. ΓΑΛΑΤΗΣ
Πρωτοπρεσβύτερος

□

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ἐγὼ τὸν αἰδεσιμώτατον πρωτοπρεσβύτερον, διότι μοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξεκαθαρίσω τὸ ζήτημα αὐτό, πέραν τῶν εὐχαριστιῶν μου διὰ τὰ καλά του λόγια. Ἐν πρώτοις, εἰς τὸ «τεχνίον» θέμα, ἤτοι εἰς τὸ θέμα τῆς ἀνακοινοποιήσεως εἰς τὴν στήλην μου σχολίου ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης, πραγμα διὰ τὸ ὁποῖον— ὄχι μόνον διὰ τὸ σχόλιον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν —ἀσφαλῶς λύπην ὁ αἰδεσιμώτατος, διὰ λογαριασμόν μου, ὡς διαπράξαντα ἀπόπημά τι. Βέβαια δὲν μπορῶ, παρὰ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι καὶ ἡ ἀναδημοσίευσις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σταγὼν ἔστω ἐλαίου εἰς τὴν πυράν», ὡς συμβολὴ εἰς τὰ ὅσα γράφονται τὴν τελευταίαν καιρὸν διὰ τὴν στάσιν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διὰ τὸ καραβάλι καὶ τὰ ὁποῖα, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τὰ παραπιωπήσωμεν. Ἀποτελεῖ «βιασμὸν τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἀπίθανον, ἐμμεσον ἢ ἄμεσον, κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ποιμενάρχου μας. Ἀλλά, ὑπάρχει κάποια διαφορά. Ὁ τοπικὸς τύπος ἐν γένει ἐτήρησε στάσιν λίαν προσεκτικὴν καὶ σώφραν (θὰ ἔλεγε κανεὶς στάσιν «εὐμενοῦς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν οὐδετερότητος») καὶ δὲν πρόλουθήσε τὸν ἑλληνικὸν τύπον, ἂν καὶ θὰ ὤφειλεν, ἴσως, νὰ πρωτοπορήσῃ, ἀφοῦ περὶ τοπικοῦ θέματος ἐπρόκειτο. Ἐὰν, λοιπόν, ἀναδημοσιεύθεται ἄγαλλον ἐκ Θεσσαλονίκης, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἦτο προσιτὸν τοῦτο εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ἀποτελεῖ ἁπλῆν συμβολὴν εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὄχι πρᾶξιν συνεπαγομένην ἔκφρασιν λύπης. Δὲν ἀνεδημοσιεύθησαν σχόλια ἀθηναϊκοῦ τύπου— καὶ ἦσαν τόσον πολλὰ καὶ τόσον πικρά... Μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν προκαταρκτικὴν μου «ἀπολογίαν», πρέπει νὰ πῶ ὅτι ναί, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ τύπος δημοσιεύει πολλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος «ἀτόπως καὶ ἀβασανίστως». Ἁπλοῦσταται διότι δὲν ἔχει, οὔτε καὶ δύναται νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ ψιλοκοσκινίζῃ. Ἀποστολὴ τοῦ τύπου εἶναι νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἐπικαιρότητα. Βιαστικά, νευρικὰ γίνονται ὅλα. Θὰ συμβοῦν καὶ λάθη. Ὁ «βασανισμὸς» τῶν θεμάτων γίνεται ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ συνήθως «ἀκατέργαστον» ὑλικὸν τοῦ τύπου. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ τύπος ἔχει ἀνοικτὰς τὰς στήλας του εἰς τὸν ἀντίλογον, τὸν ἔλεγχον, τὴν συζήτησιν. Καὶ ἐκ τῆς συγκρούσεως ἀναβίβεται ὁ σπινθὴρ τῆς ἀληθείας, διὰ τὴν ὁποίαν πράγματι ἐνδιαφερόμεθα ὅλοι. Νὰ εἴμεθα λοιπὸν κάπως ἐπιεικεῖς ἐναντιτοῦ τύπου. Καὶ τώρα, εἰς τὴν οὐσίαν.

□

ΛΕΠΕΙ ὁ αὐθεσιμώτατος ὅτι δὲν ἐδόθη «ρητὴ ἐντολὴ» τοῦ σεβασμιωτάτου εἰς τοὺς ἐξομολόγους νὰ ἀπαγορεύσουν ἢ νὰ ὑποβάλουν εἰς ὅρους τὴν θείαν κοινωνίαν. Τὸ δέχομαι. Μήπως πρέπει νὰ σκεφθῶ ὅτι ἡ διάψευσις τῆς «ρητῆς ἐντολῆς» ἔχῃ τὴν ἔννοια ὅτι ἐγένετο ἁπλῶς σύστασις; Ἐὰν ναί, ἂς μὴ παίζωμεν μὲ τὰς λέξεις. Σύστασις, δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ἢ ἔστω νὰ παρερμηνευθῇ ὡς ἐντολή. Ἀκολουθεῖ παρεξήγησις. Ἀλλὰ τί φταίει ὁ τύπος; Δὲν θὰ γράψω ἐὰν ὁ σεβασμιώτατος ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἢ ὄχι σύστασιν καὶ ἐὰν ἔπρεπε ἢ ὄχι νὰ παρατηρήσῃ τοὺς ἀδιαλλάκτους ἢ ὑπεράγαν αὐστηροὺς ἐξομολόγους. Ἐὰν ἠκολούθει τὸ ΟΧΙ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ τὸ ΝΑΙ εἰς τὴν δευτέραν, ἴσως νὰ ἦτο διάφορος ἡ ἀτμόσφαιρα εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς πρὸς τὰ παναλλήλικα, δυστυχῶς, σχόλια. Ἀλλά, οὔτε ἀρμόδιος εἶμαι, οὔτε καὶ τὸ ἐπιθυμῶ, πρωτίστως διότι γνωρίζω τὴν καπὰ βάθος ἀγαθὴν προαίρεσιν τοῦ Ποιμενάρχου μας καὶ ἐξ ὀφειλομένου σεβασμοῦ δὲν ἐπιδιωμῶ νὰ γειροτερεύσω τὴν κατάστασιν, μὴ δυνάμενος, ὡς θὰ ἐπεθύμουν, νὰ τὴν βελτιώσω.

□

ΓΙΝΕΤΑΙ, ἀλήθεια, διασυρμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ σχόλια διὰ τὸ καραβάλι; Ἢ δι' ἄλλους πολλούς, μεγάλους καὶ σπουδαίους λόγους; Φεῦ !... Δι' ὃ ἂς εἴπω τὸ τοῦ Προφητάνακτος: Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου κα θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου...

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἡ Κύπρος τουρκικὴ λόγῳ τοῦ τάφου τῆς θείας τοῦ Μωάμεθ!

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΜΙΛΛΙΕΤ,,

ΑΘΗΝΑΙ. Δείγμα τῆς τουρκικῆς νοοτροπίας ἀποτελεῖ χρονογράφημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως «Μίλλιετ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρὸς τὸν γείτονα μας Κύριον Γραικόπουλον». Ὁ χρονογράφος, ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῆς, ἀποτείνεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀναφέρων γενικῶς ὅτι αὕτη ἀνέκαθεν εἶχε ὀλέψεις ἐπὶ τῶν τουρκικῶν ἐδαφῶν καὶ ἀφοῦ παρατάσσει τὰ γνωστὰ καὶ τετριμμένα ἐπιχειρήματα τῶν Τούρκων, ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Κύπρον καὶ σημειοῖ:

«Κύριε Γραικόπουλε, δὲν θὰ τὴν δώσωμεν. Θὰ πράξωμεν δέ καὶ τὸ πᾶν διὰ νὰ μὴ τὴν δώσωμεν... Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὰ ὀρωμερὰ τσαρούχια τῶν εὐζώνων νὰ ποδοπατήσουν τὸν τάφον τῆς θείας τοῦ προφήτου, ἡ ὁποία ἐνεταφιάσθη εἰς τὴν Κύπρον».

Τὸ ὡραῖο νησὶ τῆς Ἀφροδίτης, ποὺ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἀναδύεται ἀπὸ τὴν θάλασσα ἑλληνικότατον καὶ ἡ κάθε πέτρα του μαρτυρεῖ τὴν καταγωγήν του καὶ ποὺ τὰ πάντα φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς ἑλληνικότητός του, ἀποτελεῖ εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἐτσιθελισμοῦ τῶν βαζιβουζούκων τουρκικὸν ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ἐπιβουλευόμεθα. Ἡμεῖς!!

Ἐπειδὴ λοιπόν, κατὸ τὸν χρονογράφον τῆς «Μιλλιὲτ» ἐν Κύπρῳ ὑπάρχει ὁ τάφος τῆς θείας τοῦ Προφήτου, εἶναι καὶ ἰδιοκτησία των. Αὐτοὶ οἱ τάφοι τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανῶν καὶ ἀφανῶν ποὺ καλύπτουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὁλόκληρον τὴν νῆσον καὶ καθημέραν ἀναδύονται λείψανα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, δείγματα τοῦ ἀπ' αἰώνων ἑλληνισμοῦ δὲν μαρτυροῦν τὴν καταγωγὴν τῆς νήσου;

Ἀλλά, αὐτὸ τὸ λεβέντικο τσαρούχι τοῦ ἥρωος εὔζωνα, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν φόβον τοῦ μπουντσαλᾶ χρονογράφου, δύναται νὰ ξεκαθαρίσῃ μιὰ γιὰ πάντα τοὺς λογαριασμούς μας εἰς τὴν Κύπρον μὲ τοὺς Τούρκους, ἐὰν αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία των.

ΑΛΕΞ. ΑΤΤΙΚΟΣ

ΠΟΥΛΜΑΝ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 30Α' ΤΗΛ. 26—86

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΦΕΠΩΛΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

ΔΙΑ ΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

Ὁ Σύλλογος καφεπωλῶν Πατρῶν ἡ «Ἀνάληψις» ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρόεδραν τῆς κυβερνήσεως τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Οἱ Καφεπῶλαι τῶν Πατρῶν διὰ τρίτην φορὰν ἀπευθύνονται πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ζητοῦντες δικαιοσύνην. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ τύχωμεν τῆς προσοχῆς σας.

Ἐξοχώτατε! Ἡ τάξις μας, τάξις ἀνθρώπων ἐργαζομένων περισσότερον πάσης ἄλλης τάξεως, τάξις ἐντίμων βιοπαλαιστῶν καὶ τιμιοτάτων οἰκογενειαρχῶν ἔχει καταδικαστεῖ εἰς τὴν θυστυχίαν τόσον ἀπὸ τὴν ὑμετέραν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν ὅσον καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς προηγουμένας. Τὸ φάσμα τῆς πείνας καὶ τῆς καταστροφῆς πλησιάζει ἀπειλητικὸν ὑπεράνω μας. Ἡ ἀπόγνωσις μᾶς θολώνει τὸν νοῦν, καὶ εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν εὑρισκόμενοι ἀπετάθημεν πρὸς ὑμᾶς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως νὰ ἐξεδηλώνετο καὶ δι' ἡμᾶς κάποιο στοργικὸν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ ματαίως. Διότι ὄχι μόνον δὲν εἴχαμε τὴν εὔνοια τῆς τύχης νὰ δοῦμε τὴν Κυβέρνησίν μας νὰ κύπτῃ στοργικὰ καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῶν ἀλύτων προβλημάτων μας, ἀλλὰ οὔτε μιᾶς ἁπλῆς ἀπαντήσεως δὲν ἐτύχαμε. Καὶ ὅμως δὲν ἔχει ἀκόμη σβύσει ὁ ἀντίλαλος τῶν λόγων σας τῶν γεμάτων ἐλπίδων καὶ ὑποσχέσεων, εἰς τοὺς ἀποίους διεκηρύττατε ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας εἶναι Κυβέρνησις τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων καὶ γι' αὐτοὺς ἀγωνίζεται.

Ἐξοχώτατε. Καὶ οἱ Καφεπῶλαι τὸ γνωρίζετε κάλλιστα εἶναι ἁπλοῖ ὅσον καὶ μοχθοῦντες οἰκογενειάρχαι. Ὅμως οὐδέποτε οὔτε Σεῖς οὔτε καὶ ἄλλη οἱαδήποτε Κυβέρνησις ἐνδιεφέρθη νὰ λύσῃ τὰ πολλὰ καὶ ἐπείγοντα προβλήματά των. Ἀπευθύναμε πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ἀνοικτὰς ἐπιστολὰς καὶ ὑπομνήματα ἀναλύοντες τὰ σοβαρώτερα ἐκ τῶν προβλημάτων μας. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἐπέλυσεν κανένα ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ της τῆς Δημοσίας Τάξεως ἀπήγγειλεν τὴν διὰ τῆς πείνης εἰς θάνατον καταδίκην τῶν Καφεπωλῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. Ἀφοῦ ἡ ἐξ ὑπουργῶν οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψεν τὸ δικιότατον αἴτημά μας περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀπὸ τοῦ 1959 ἰσχύοντος τιμολογίου μας, αὐτὸ λέγεται καταδίκη εἰς διαρκῆ πεῖνα τῶν 50 χιλιάδων καὶ πλέον οἰκογενειῶν μας ἦλθεν ἔπειτα ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως περὶ μετατάξεως τῶν μηχανικῶν τεχνικῶν παιγνίων εἰς τὰ τυχερά, αὐτὸ λέγεται τελειωτικὴ οἰκονομικὴ καταστροφή.

Ἀλλ' ὅμως ἐξοχώτατε οὐδὲ ἓν ἐκ τῶν μηχανικῶν παιγνίων εἰσήχθη παρανόμως ἀπεναντίας εἰσήχθησαν ἅπαντα διὰ νομίμων ἀδειῶν καὶ μετὰ ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου περὶ κατατάξεώς των εἰς τεχνικά. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ πὴν εἰσαγωγήν των ἐπλη ρώθησαν φόροι καὶ μάλιστα βαρύτατοι καὶ οἱ φόροι αὐτοὶ ἐπληρώθησαν ἀπὸ τὰ κενὰ βαλάντια τῶν δυστυχούντων Καφεπωλῶν. Ὑπογράψαμεν γραμμάτια, ὑποθηκεύσαμεν τὰ σπίτια μας καὶ ἐκάναμε πολλὰν εἰδῶν οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν μηχανημάτων αὐτῶν. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν ἀμυδρὰν ἐλπίδα τῆς καλυτερεύσεως τῆς ἐργασίας μας. Ἤδη ὅμως ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως ὑπουργὸς ἀδιαφορῶν δι' ὅλα αὐτὰ ἀνκαὶτὰ γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου ἀπεφάσισεν τὴν ἀπαγόρευσίν των ἀπαγγέλλων οὕτω τὴν διὰ τῆς πείνης εἰς θάνατον καταδίκην μας. Διερωτώμεθα ὅμως καὶ ἡμεῖς. Πῶς λοιπὸν εκτιμοῦνται αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας περὶ κοινωνικῆς Δημοκρατίας καὶ δικαιοσύνης; Μὲ τὴν καταστροφήν μας; Ποῦ βρίσκει τὴν δύναμιν ἡ Κυβέρνησίς μας νὰ αὐτοαποκαλεῖται «Κυβέρνησις τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων;» Στὴν ἀδικία ποὺ κάνεσὲ μᾶς τοὺς ἁπλοὺς καὶ ἐργαζομένους; Πολλὰ τὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ὑποβάλλαμε τόσον πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν ἐξοχότητα. Πολλαὶ καὶ ἰδίκαιαι αἱ λύσεις ποὺ ἐπροτείνομε δι' αὐτῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν κ. ὑπουργόν, ἀλλ' ἠγνοήθησαν ὅλα καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν καταστροφὴν ὁδηγούμενοι ἀπὸ Κυβέρνησιν Δημοκρατίας, ἐνῶ ἔχομεν ὡς παράδειγμα ὅτι καὶ ἡ 4η Αὐγούσπου ἀκόμη εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ἔδωσεν πίστωσιν χρόνου.

Ἐξοχώτατε. Ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τῆς νεολαίας, ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως ὤθησεν εἰς τὴν πλήρη καταστροφὴν πολλὰς χιλιάδας ἐντίμων βιοπαλαιστῶν. Ἀλλὰ ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν πρόθεσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, διότι ἐνῶ αἱ χιλιάδες τῶν βιοπαλαιστῶν ὁδηγοῦνται εἰς τὴν καταστροφὴν μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν Μηχανικῶν Παιγνίων τὰ διάφορα Νάϊτ — Κλὰμπ καὶ τὰ παντοειδῆ σφαιριστήρια τὰ πράγματι ψυχοφθόρα καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τοὺς νέους παραμένουν, λειτουργοῦντα.

Ἐν τῇ ἀπογνώσει μας ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν Ὑμετέραν ἐξοχότητα καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως δώσητε δικαιοσύνην καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐπιβάλλει ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιστροφὴν τῶν εἰσπραχθέντων φόρων διὰ τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἢ δίδοντες μίαν εὔλογον προθεσμίαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Ὁ πρόεδρος
ΝΙΚ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 285)64 διατάξεως τοῦ ἁρμοδίου κ. Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως τῶν ἐν Πάτραις ἐμπόρων Ἰωάννου Β. Κριθαρᾶ καὶ Σπυρίδωνος Β. Κριθαρᾶ, κατοίκων Πατρῶν, ἐπετράπη εἰς ἡμᾶς τὸν ὁριστικὸν σύνδικον ἡ ἐκποίησις τῶν ἐναποιμειναντων ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς ἀπὸ 22—2—64 ἐκθέσεως ἀπογραφῆς ἀναγραφομένων καὶ ἐξ εἰδῶν δυρσοδεμείου ἀναγραφομένων κινητῶν πτωχευτικῶν πραγμάτων ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀντὶ οἱασδήποτε τιμῆς.

Ὁ ὁριστικὸς σύνδικος
ΑΝΔΡ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ κ. Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ἐπὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ριοχὰς τῆς ὑπαίθρου καὶ ἠξεύρομεν τί θὰ εἴπῃ ὀρεινὸς πληροῦμεν νὰ ἔχωμεν μίαν ἐντύπωθυσμὸς καὶ ὀρεινὰ χωριὰ ἡμπορσιν διὰ τὴν θετικὴν προσφοράν σύτοῦ τοῦ μέτρου. Διότι ἐγύριζαν τὰ παιδιὰ καὶ εἶναι ζήτημα ἐὰν εὕρισκαν σπίτι των μία φέτα ψωμιοῦ καὶ δύο ἐλιές. Καὶ ἂν εὕρισκαν καὶ ἕνα μικρὸ κομμάτι τυρὶ τότε εἶχον πανδαισίαν καὶ ἔκαμον Πάσχα.

Καὶ ἐμπῆκε εἰς τὸ δρόμο της καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτή. Καὶ ἂν ὑπάρχουν ὡρισμέναι ἐλλείψεις, ὡρισμέναι ἀταξίαι, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων ὅλα θὰ συμπληρωθοῦν, ὅλα θὰ τακτοποιηθοῦν. Ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, μῆνα μὲ τὸν μῆνα ὅλα βελτιώνονται. Καὶ ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ στέγη ἀκόμη ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ τὸ συσσίτιόν των. Καὶ γίνεται καὶ κάτι ὅλλο: Εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ νὰ μὴ γίνεται διάκρισις τοῦ παιδιοῦ τοῦ φτωχοῦ ἀπὸ τὸ παιδὶ τοῦ πλουσίου τὸ συσσίτιο νο εἶναι κοινό.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο ἐπίτευγμα. Θὰ καθήσῃ καὶ τὸ παιδὶ τοῦ πλουσίου δίπλα στὸ παιδὶ τοῦ φτωχοῦ διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἀσκοῦμεν ἔργον φιλανθρωπίας, ἀλλὰ ὅτι μὲ πνεῦμα ἰσότητος, ἀνωτερότητος καὶ δικαιοσύνης, ἀντιμετωπίζομεν ὅλα τὰ θέματα τὰ συναφῆ πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν.

Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ: Μετεβλήθησαν οἱ δάσκαλοι εἰς μαγείρους...

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Θὰ παρεκάλουν τὸν κ. συνάδελφον νὰ ἔχῃ ὑπομονήν. Θὰ ἀκούσωμεν μετέπειτα τὰς παρατηρήσεις σας. Ἐγγεγραμμένοι εἶσθε ὅλοι. Θὰ γίνῃ συζήτησις κολόπιστος καὶ τιμία.

Μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν κύριοι συνάδελφοι, ἔγινε ἐπέκτασις τῆς ὑποχρεωτικῆς παιδείας ἀπὸ 6 εἰς τὰ 9 χρόνια.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Πότε:

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Προβλέπεται ἡ ἐπέκτασις. Τί ἔπρεπε; Ἀμέσως κ. Βογιατζῆ; Πάντως, μὴ βιάζεσθε. Θὰ τὰ ἀκούσετε. Ὁ νόμος τὸ προβλέπει. Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρὰ τῆς πραγματοποιήσεως.

Κύριοι συνάδελφοι, ἡ Ἑλλὰς μαζὶ μὲ τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν Ἱσπανίαν, ὡς προκύπτει ὀπὸ τὴν στατιστικὴν ἀνεφέρετο ὡς ἡ χώρα ποὺ εἶχε περιωριομένην ὑποχρεωτικὴν παιδείαν. Καὶ ἔχει θεσπισθεῖ ἀπὸ τὸ 1929 ἡ φοίτησις εἰς τὰ 6 χρόνια. Προηγουμένως, ὅπως θὰ ἐνθυμῆσθε ἦτο εἰς τὰ 4 χρόνια. Καὶ πάλιν ἔργον τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου ὑπῆρξεν καὶ αὐτό Ἀλλὰ οἱ λαοὶ προχωροῦν καὶ ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται. Καὶ ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ, ἔγιναν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ἡ Ἑλλὰς ἔμεινε καθηλωμένη εἰς ἓν σύστημα, τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν παιδείαν τὴν δημοτικήν, ἰσχύει ἀπὸ 100 χρόνων καὶ διὰ τὴν μέσην παιδείαν ἀπὸ τὸ 1920 καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸ 1932. Ἐπειδὴ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος καὶ πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνησυχεῖ, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ ἐφέτος ὁ θεσμὸς τῆς ἐννεαετοῦς ὑποχρεωτικῆς θητείας...

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Δέν ἀνησυχῶ. Δὲν εἶναι ἀληθές.

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Κύριοι συνάδελφοι, ἔγινε μία μεθόδευσις, ἀναλόγως μὲ τὴν ὕπαρξιν ὡρισμένων προϋποθέσεων. Ποῖαι εἶναι αἱ προϋποθέσεις αὐταί; Τὸ διδακτήριον, Ὁ ἐξοπλισμός του μὲ ἀνάλογον προσωπικὸν. Αὐταὶ εἶναι αἱ πρῶται προϋποθέσεις καὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις ἐτέθη ἤδη εἰς ἐφαρμογήν. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔγινε ἐφέτος θὰ γνίνῃ εἰς τὸ νέον σχολικὸν ἔτος. Καὶ ὅσα δὲν ἠμποροῦμεν εἰς τὸ παρὸν σχολικὸν ἔτος θὰ τὰ κάμωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον Καὶ ἔγινε κάτι ἄλλο. Κατηρτήθησαν αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀποφοίτων δημοτικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Α' βαθμίδος. Καὶ ποῖον ἦτο τὸ ἐπίτευγμα; Ἐνῶ εἴχομεν 60.000 μαθητὰς ποὺ εἰσήρχοντο εἰς τὴν πρώτην γυμνασίου, ἐφέτος ἐφθάσαμεν εἰς 92 χιλιάδας μαθητάς. Τὸ δημοτικὸν, κύριοι συνάδελφοι, τελείωναν 120.000 μαθηταὶ τὸν χρόνον καὶ ἐνεγράφοντο μέχρι τοῦδε εἰς τὰ γυμνάσια 60.000 περίπου. Ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν ἐνεγράφησαν 92.000, συνεπῶς ἔχομεν αὔξηοιν 50%. Ἐλύθη συνεπῶς αὐτομάτως τὸ θέμα τῆς ἐπιμηκύνσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ συμπληρουμένων τῶν προϋποθέσεων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰς ἓν σύντομον χρονικὸν διάστημα ὁ σκοπὸς αὐτὸς θὰ ἔχῃ πλήρως ὁλοκληρωθῆ καὶ πλήρως ἐπιτύχει.

Διὰ τὸ στεγαστικόν, κύριοι συνάδελφοι, ἔγιναν μισθώσεις. Χρησιμοποιοῦμεν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, χρησιμοποιοῦμεν ἀκόμη καὶ τὰς ἐκκλησίας διότι δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν αὐτομάτως νὰ